

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Statek Novák Jarpice - Kamenice s.r.o.**, se sídlem Horní Kamenice 4, Vraný, zast. obecným zmocněncem Ing. Mgr. Th.Bc. J. P., Ph.D., proti žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, a odpůrci: **městys Zlonice**, se sídlem náměstí Pod Lipami 29, Zlonice, ve věci žaloby proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 29. 5. 2023, č. j. 066056/2023/KUSK, a návrhu na zrušení části opatření obecné povahy Územního plánu městysu Zlonice vydaného usnesením Zastupitelstva městysu Zlonice ze dne 28. 12. 2006, č. j. 7/2006, ve znění Změny č. 1 ze dne 11. 6. 2013 a Změny č. 2 ze dne 15. 6. 2017, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2025, č. j. 54 A 65/2023-43,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2025, č. j. 54 A 65/2023-43, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Praze výrokem I rozsudku označeného v záhlaví zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 29. 5. 2023, č. j. 066056/2023/KUSK, jež se týkalo žádosti žalobkyně o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení pro záměr fotovoltaické elektrárny o instalovaném výkonu 993,6 kWp. Výrokem II svého rozsudku krajský soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náklady řízení. Krajský soud dále výrokem III odmítl návrh žalobkyně na zrušení části územního plánu odpůrce a výrokem IV rozhodl o náhradě nákladů řízení související s odmítnutím tohoto návrhu. Krajský soud po celou dobu řízení jednal jako se žalovaným s Krajským úřadem Středočeského kraje, který je také v této procesní pozici označen v záhlaví jeho rozsudku.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost Dopravní a energetický stavební úřad (dále jen „stěžovatel“). Její přípustnost odůvodnil tím, že podle § 33 odst. 1 písm. b) a § 34 písm. a) bodu 3 a § 330 odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, na něj přešla působnost odvolacího orgánu ve vztahu k nynější věci. Má tak za to, že podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), se stal ze zákona žalovaným, k čemuž poukázal i na komentářovou literaturu. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel předeštel právní argumentaci směřující proti věcným závěrům krajského soudu v napadeném rozsudku.

[3] Žalobkyně ani odpůrce se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

[4] Kasační stížnost je přípustná, projednatelná a také důvodná.

[5] Dříve, než se Nejvyšší správní soud (NSS) mohl zabývat věcnou argumentací stěžovatele, zkoumal, zda nebylo řízení před krajským soudem zatíženo vadou, jež by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že tomu tak je.

[6] Podle § 69 s. ř. s. *žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.*

[7] Podle § 33 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *Dopravní a energetický stavební úřad je nadřízeným správním orgánem krajského stavebního úřadu ve věcech staveb uvedených v § 34 písm. a) bodu 3.*

[8] Podle § 34 písm. a) bodu 3 stavebního zákona *krajský stavební úřad vykonává působnost stavebního úřadu ve věcech výroben z obnovitelných zdrojů energie neuvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu.*

[9] Podle § 330 odst. 3 věty první stavebního zákona *řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí stavební úřad, který se stal příslušným k vedení řízení nebo provedení postupu v dané věci podle tohoto zákona.*

[10] NSS se ztotožnil s názorem stěžovatele, že v průběhu řízení před krajským soudem došlo k přechodu působnosti odvolacího správního orgánu z Krajského úřadu Středočeského kraje na stěžovatele, který se tak v souladu s § 69 s. ř. s. stal novým žalovaným. Jelikož však krajský soud tuto skutečnost nezohlednil, zatížil řízení vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[11] Jak uvedl kasační soud v rozsudku ze dne 30. 10. 2020, č. j. 4 As 155/2020-42, č. 4105/2021 Sb. NSS, bodě 13, *„jestliže poté, co v průběhu řízení přešla působnost odvolacího orgánu z (vedoucího) Kanceláře prezidenta republiky na Úřad pro ochranu osobních údajů, avšak městský soud k této skutečnosti nepřihlédl a chybně řízení o žalobě dokončil s Kanceláří prezidenta republiky (původním účastníkem) na straně žalovaného, již zároveň v napadeném rozsudku označil jako žalovanou a napadený rozsudek jí doručil, pak zatížil řízení vadou spočívající v absenci pasivní legitimace účastníka řízení znamenající nezákonnost vydaného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]“.* Byť se zde jednalo o přechod působnosti mezi jinými

pokračování

správními orgány než v nyní posuzované věci, je obecný závěr citovaného rozsudku použitelný i v nynější věci.

[12] Závěr, že pokud krajský soud nesprávně nepřihlédne k přechodu působnosti žalovaného správního orgánu, zatíží řízení vadou podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., vyplývá i z řady dalších rozsudků NSS (ze dne 19. 10. 2004, č. j. 3 Ads 11/2004-84, č. 459/2005 Sb. NSS, ze dne 6. 5. 2021, č. j. 4 As 333/2020-38, bod 19, ze dne 9. 11. 2021, č. j. 6 As 319/2020-32, bod 15, ze dne 1. 9. 2022, č. j. 6 Afs 89/2022-28, bod 14, ze dne 9. 2. 2023, č. j. 9 As 54/2021-21, bod 10, či ze dne 21. 2. 2023, č. j. 7 As 275/2022-21, bod 10).

[13] Nynější správní řízení se týkalo záměru fotovoltaické elektrárny o instalovaném výkonu 993,6 kWp. Podle NSS je nepochybné, že jde o *výrobnu z obnovitelných zdrojů energie* ve smyslu § 34 písm. a) bodu 3 stavebního zákona, která není uvedena v příloze č. 3 téhož zákona [podle této přílohy jsou vyhrazenými stavbami *výrobní elektrárny využívající energii slunečního záření s celkovým instalovaným elektrickým výkonem výrobní elektrárny nad 5 MW*; srov. písm. o) bod 1 této přílohy]. Odvolacím správním orgánem ve věci tohoto záměru se tak s účinností, resp. aplikovatelností stavebního zákona stal stěžovatel podle § 33 odst. 1 písm. b) a § 330 odst. 3 tohoto zákona. K tomu v souladu s § 334a odst. 2 a 3 stavebního zákona došlo dne 1. 7. 2024.

[14] Odvolací rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje bylo vydáno dne 29. 5. 2023. Žaloba u Krajského soudu v Praze byla podána dne 7. 8. 2023. V průběhu řízení o žalobě došlo dne 1. 7. 2024 k přechodu působnosti odvolacího správního orgánu na stěžovatele. Tuto skutečnost však krajský soud nezohlednil a dne 31. 7. 2025 vydal kasační stížností napadený rozsudek, jímž ve věci rozhodl ve vztahu k původnímu žalovanému, jemuž také věc vrátil k dalšímu řízení (výrok I) a uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení (výrok II).

[15] Tím, že i po 1. 7. 2024 jednal s nesprávným žalovaným, zatížil krajský soud řízení o žalobě vadou podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., k níž musel NSS přihlédnout podle § 109 odst. 4 téhož zákona z úřední povinnosti. Napadený rozsudek tedy nemůže obstát. Uvedená vada přitom postihuje napadený rozsudek jako celek, a to včetně výroků III a IV vztahujících se k odmítnutí návrhu na zrušení části opatření obecné povahy odpůrce. Krajský soud totiž při odmítnutí tohoto návrhu vyšel z toho, že s ohledem na zjištěné procesní vady a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí krajského úřadu je přezkum opatření obecné povahy nadbytečný (bod 59 rozsudku krajského soudu). Není však vyloučeno, že v rámci řízení vedeného se správným žalovaným (stěžovatelem) by krajský soud mohl dospět k odlišnému závěru, a návrh na zrušení opatření obecné povahy by se tak mohl stát pro závěry krajského soudu relevantním. NSS proto zrušil napadený rozsudek jako celek.

[16] S ohledem na tuto procesní vadu by bylo předčasné, aby se NSS zabýval věcnými argumenty stěžovatele (shodně již citované rozsudky č. j. 9 As 54/2021-21, bod 11, a č. j. 7 As 275/2022-21, bod 11). Krajský soud bude v dalším řízení jednat se správným žalovaným a znovu ve věci rozhodne.

[17] Kasační stížnost je důvodná, a proto NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věty první s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[18] V dalším řízení rozhodne krajský soud také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu